

Pest, Dec. 13. 1863.

K 513/1172

Kedves barátom!

(Reméltem hogy az en körül e s jö "Kvácskáu" arát
jobban van. Adján iskolai, hogy leteleped, ha nem
is a legvirágzott állapotban, de baj és aggodalom
nélküli találjon, édesem!

"Igy tárnik, a kerékpáros örökre elvets töltünk
barátidarb" írod. Sivente ejtsz ez a nöi crak
egyan úgy volna? Nen, axe! édes Miklás; a
kerékpáros nekem sok gabás okoz, a szemelő,
sok rossz kedvet semmisít: "de nem verek el tölesek
barátimtól. Fogadom, hogy megobbítom magassat,
és leírás nekem elpusztítottan jó miops szemem,
ha nem nézem: mikor írt, mennyit írt; ha,,
nem időnként kivágok egy-egy fel napot bája,
mikor keltőszív tapéból és öntöröt e fel napot alatt
 minden belondaságos, a mi tollauva föl. Irie az elő
specimen az offajából. Hol is kerüljön?

Hogy Miklós itt járt, azt már fogod tudni, talán
axe is hallottad, hogy Ribe külleünk. Mivel nem is
legyere Ribe külmeink - csupán neki előre feinie.
Miklos a Roffori kerékpárosához fogzam, öt is fel,
szóltam körtüködőre; arra ö nekem nem fer-
szel, hanem gyűjtöög mehány elüfizetől. Később, egy
pár versre leírás gyűjtött, mely a Petővét Kúryré
ből kismaradt, Pali nekem akarva arta, de en is
merre szemerede, non tam, irja meg neki elbb, nem
bánja-e ha kijönök a Rofforúba. Erről Miklós neki
nincs is egyszerűbb lopponi levél Gyulainak,
ezután egyszerűbben levél a rövidebbet, a hosszúban az fejege,
ki, hogy a fürtön telje uán lehessen neki
valaha kezeli nyiljania nekem - nyiljanusán, ez
az oly leíren műköndni, hol az en nevem ill. Mivel
tan nincs nem leheleten, hogy min a "embernek"
megbocsásson, de min ironikus leheleten neki
seg. A Codicittúffban, ered a rövidebb levél,
ben, ex anathemae oda módosítá, hogy ha en aró
crakkei, mely a Paraszi füzesekben megjelent, dísz
olvasva, nyilvan kijelentem lapomban, hogy az egész
viszabon nem volt igazauw, s völé bocsáatos lé
rek, hasz akkor nem bánya, ha az a vers bejö i
a Rofforúba. Itt elörémény uán nem hiszem, hogy
en valaha lassan az en Miklós barátomat; sajnos
laur a dolgot, de meggyőzödéseset elte en általat,
laur ki a pedengére, min a kírvanta. Azban Pest,

re jó; elebb is elmegy Gyulaihöz, megután több harapásra
- e enőn óra nagyon. Páli megmondása mihi, hogy nem meg
egy csöppet sem: egyszer csak tűnik az ajtóra, s jön be
Miklós, Gyuláival. Ki írta el vola fogilva, aki varas
hogy meg sem ismerem, hogy nem fogadom felvétel: „Mi ni! Miklós! holnál-e párolyt?“ ez vola előző fia,
vannak és öröklésére fieleni. Ezután fekszik vola a beteg, „rofz amber“ mondja még nehaányfur; de kerültek
mindketten a műlelköz ismét visszatérés vinni. Vagy
két fél napot nálunk töltött aron 10-12 napból, még
issen vola - s azt hiszem, meg valahol egymással elged,
ne. Nem surtm, haza ört-e a türelje farkára, mere
vállig emleges, hogy nem maradtak több mere az
óta a felesége környezete a türelhet, és hogy
elged is van oda. Voltak-e? min, csináltak-e? hogyan
előkerültek? Mivel emlékezett Miklós rólam? Ez az
a minék köszönhető es elhessései várak kötelesek
választandók.

A „szekrényűség“ meglehet hamarabb többet rólam
min gondozási - de van mégis némi reményem, hogy
8-900 körül csatlakozz a föremberációval
meddig. Már a második felében lelkállottan anyírta,
hogy van sokat kell támára arva szeretkig, minden benn
kaz nélküli némi folytatásra. De mair benne van,
gyakor e okirányban - minden visszerve, meg
bizonytalanságával is többet ér, mint a Rövösi
„bizonyos“ ha idén csak a műstani egészigenet
és kedvenc megtartása, majd elcsürom a savaron
az ételek még valahiddig, soká, aki hiszem, úgy
sem kell. Negyvenhárom éves ember vagyok - ity egész,
szintén idő embes nem igen enő működésben öregedé-,
jöt, az 50-60 év kötöléi valóságos időszak nagyon
megpróbált a legénys: en sem igen jól ismét többre.
De akkor meggyek a magam igeján - "többet nélkül hárda
minc előre" - ha en megteszem a napi letárat, ha
sokat nem tudok tanulni, ha reggel sikeresen mehetek
oda "hova a földspán sem küldheti meg a helyette az
ad miniszteriort" elég jókedvű, vagy is elég nyugodt
vagyok, hogy aprólekvis se leendő ismét végzzen; több
a minc érben nagy munkába - negint egy eperzi
szíregiába - merrem fogni, melynek első önálló ne
sze kifel vola már a savarkossal, oly mély, mely
több mint 800 negyesszoros stárokhoz áll, s magaból
minc a Kei Toldi püspökére. Körülötte en ilyen felszí-

meg nem kisebbetlen volna: de a feszélyes oly
átkapcs, hogy helytől el lehets csapni, azaz
a vélelmenre bírni, — és a kökön signál meg
akkor szépségi legjobbaw a lap, ha csak úgy
összefűződik. Nő hauew ite nevű heti igazságos
förmint nenni: annyi ált, hogy a heri feszélyes
bajait el sehol megérni pár nap is — ha az euró-
ból más forrásból munkára írak inspirálót.
De félén óta semmi jó dolgot nem érvez,
tám, nem levezem "aufgelegt."

Nincs bizony, idén miskálm, nem hagy, a feszély-
tőlök örökre elválaszthatatlan" jövő könyörögj egy ki-
cím le is "gazdádnak", hogy ne bukjan meg ek-
özleges fesziv alatt. Aztán akkor igérni, hogy a jövő
nyarón, módjára ejtend egy kirándulásnak Stan, —
vará! Pár héti gyakorlás elvárt a dolgot: miért
ne mehetünk en le pár hétre haza'stol, jön i-
meig egy Kerevet Gömöri ittavon legelől, és vissza-
takmennelünk, mielőle a földetől Kisfáján ottan
nemhogy el lezelniük! Adjon ellen akkorra (addig
is persze) mérleg a jövőre, bő reméssel ke-
zegyed tavafut, és olyan kedvet, hogy lassan csatlakoz-
zék őregeken elpiazzha szunkt egymás mellé. Leányom,
mai nincs; Lávai fiára szíve is felkereshet, —
a felvidék követeknek ugy is jövő nyári beutakain
ra (tavaly Erdélyt alk iden a Dunántúli s alsói
régióban utazta be) — jövőre, ha egészkez levo,
nem sok birtokról kell náki, hogy trükkösök &
jelvű Magyarország betörőbőlásával fölösle. Ógy
háj csak ketten tannunk, az öreg anyjukkal,
Kik haza'stok területükön: ezen annyian, hogy
el mitathassunk — párosaval. Jó lesz-e?

Iuliskárd gyakran kapunk leveleit: tele van
mind garasztanyi hozzálmánakk leírásvával; s a
mind hangulataiból ki lehets venni, s a minőségi
is rölkök refektált — meg van elég ve egész a boldog,
ságig. Levele igen derék fiatal ember: pap a menyasszony
re kell, világ; ember a menyire kell, töké a re-
jungásig pereci. Iuliskának a hozzá napalatté
szel folyamán támavatnak volt Rehelyei maga irány
terre keltetni volt eggy leveleiben) De ilyen tisztelet
hogy azok tökéletesen elengednek a héránaggal;
s nem is rölkök egyszer leányi luluságos scroupolos
vítás almainál. Meg uji öreget nem találhat öltet;

az effo" nő oda következik; a maifodik Hanvára.)

(Lári egerik lege neus a kar teljében helyre állan.
Egy pár lárka megint volt a tel elején, ex aróta vince,
és pince is tűrhető, de lezázza, kírák ott kepest volf,
és fekete — még mind a typhus tövisekkelben — oly
gyenge, hogy felörök sem tud fajdaturah netbül el,
málni vagy inni. Hossz már igy nek melle grakostat,
ra keltette volna akrum meot. Ó ad éves fogair, de
a fekete uratt neus képes egyszeri dolgáin kivélt
meg aki is rejtkezi.)

Mily boldog vagy te, édes Miskáu, tavols ex irodal,
mi ferio" én kisföld! Tud meg, hogy a respectus
addig tart, míg az ember réppé nev Kiráu abból a
konczból, melyen illa maradtaknak. Míg sic körfi ta,,
nás volcam, ki volt nagyobb a jobb ember miután!
A minde ide jöttet, és a zöta mindig) vasikalapos, pedasz,
lurbo' lerem, emensege, elnyomja a fiatal agnalt, így
a Cinkte Maizon babérjaira, róp grecserei, ki a juk
gshaffjet rontom, minukkal a hore ki a többek mon,,
kaja gyümölcséből a Karok nyugalmabai élén, fekete,,
néha emberryilőlő stb. A mit ha nem irnák is így
ki nyitran, de mutatják minden alkalmaval fogunk
fekéret. De más neki tördem — is híron apana,,
szvoldl: apró borzongásikkal türön vagy figyelni,
Te sem mellettöm; ha olykor megsokallom, vissza,,
kaptuk en is, mint a heczebe porított vein Komondor,
s felkértem magamban, hogy akértsa tagítok. Az a
klis respectus, a mi eddig volt, jós van! halál ofrol,,
jon fizet meg életemben! Magam is sterelneim más
oly attapuriban tám magamat, hogy a kueya te piro,,
dik velük alkalmi címálok: elég volt enyig a "di,,
cősegből".

Ime felszímem volt magamban ex uval sem,,
mit jem inni a grecséknek — elampira, hogy
meg a frámlás is más levélben akarán meg a
küldeni — s tám belsei esem, egje a f... No de
sebaj! Talán meg adjá erinni isten a nyarae és
akkor — fedezve a verberci — ki beszélhetjük mar,
junk az frivánk venni; mi vagy így töltések,
a jó isten — ha vince hozza meg, ha van tatera
meg aki egeszsegéről, és áldja testi felki jár,,
Naival bölegesem, Kiránya

igaz barátod
Arany Sánoz

Boldog Karácson ünnepet!